

Jak zapobiegać i walczyć ze świerzbem?

Świerzb – jest wyłącznie chorobą człowieka.

Jest chorobą zakaźną wywoływaną przez wewnętrznego pasożyta skóry.

Do zakażenia dochodzi zwykle na drodze kontaktu bezpośredniego ze skórą chorego, bardzo rzadko pośrednio przez zakażone przedmioty /pościel, bielizna, ręcznik, ubranie/.

Okres wylegania choroby /od chwili zakażenia/ wynosi od 3 do 6 tygodni, pełny rozwój choroby następuje po 6-8 tygodniach od zakażenia.

Świerzb nie jest groźną chorobą, ale jest **wysokie ryzyko zakażenia innych osób**, a szczególnie członków rodziny.

Objawy choroby: Podstawowym objawem choroby jest silny świąd skóry. Występuje on okresowo i nasila się po kąpieli, po rozebraniu się oraz w czasie spania, ponieważ zmiany temperatury (zwłaszcza zwiększające się ciepło) pobudza świerzbowca. Świąd staje się z czasem coraz bardziej dokuczliwy i obejmuje całą powierzchnię ciała za wyjątkiem twarzy.

Występują **dwa rodzaje reakcji skórnych** u ludzi:

- zmiany związane z penetracją świerzbowca – **korytarze i pęcherze**
- **wysypka**, która pojawia się z dala od miejsca infekcji.

Typowe umiejscowienie świerzbu to:

- ręce i nadgarstki, głównie w przestrzeniach międzypalcowych oraz w obrębie zgięciowych powierzchni nadgarstków;
- okolice łokci, fałdów pachowych;
- w okolicy pasa i w dolnych partiach pośladków;
- u mężczyzn na narządach płciowych;
- u kobiet wokół brodawek sutkowych;
- u małych dzieci zmiany zapalne mogą występować na głowie, szyi, dłoniach i podszewkach, czyli w miejscach, gdzie nie występują u osób dorosłych.

Świerzb – wykwyty wtórne

Leczenie

Leczenie środkami, które są dostępne w aptece.

Preparaty przeciw świerzbowi nie powinny być stosowane u dzieci poniżej 1 roku życia oraz u kobiet w ciąży. Preparaty nie powinny być stosowane na skórę głowy i szyi.

Leczeni jednocześnie powinni być wszyscy chorzy na świerzb i osoby podejrzane, osoby z kontaktu środowiskowego.

Zapobieganie zakażeniu.

1. Wczesne wykrywanie chorych, które łączy się z prowadzeniem przeglądów higienicznych w żłobkach, przedszkolach, szkołach, internatach, domach opieki społecznej i innych skupiskach ludzi.
2. Właściwa higiena osobista: częste mycie rąk i kąpiel całego ciała. Częsta zmiana bielizny, pościeli i ubrania oraz właściwe ich pranie, gotowanie, prasowanie, wietrzenie. Odzież osobistą należy wyprasować po wewnętrznej stronie. Zakażonej bielizny, której nie można prasować po wypraniu, nie należy używać przez 7 dni od prania. Należy używać oddzielnych ręczników.

W razie zauważenia objawów zakażenia świerzbem, należy natychmiast zgłosić się do lekarza.